

MAYISTA YAŞAM

eğitim için dayanışma!

kooperatifi

BÜLTEN
No. 2

AĞUSTOS 2023
AĞUSTOS 2024

EĞİTİM EN ÇOK EMEKÇİLERİN HAKKI!

Mayısta Yaşam Kooperatifi

@mayista_yasam

mayistayasam@gmail.com

Bültenimizin bu bölümünde hem kooperatif ortaklarımızdan hem de kooperatif dostlarımızdan gelen şiir, çizim ve yazıları paylaşacağız.

Basılmasını istediğiniz şiir/çizim/yazılarınızı mayistayasam@gmail.com adresine gönderebilirsiniz.

BURJUVA EĞİTİMİN BİR MEZUNU

Ben yeni mezun bir öğrenciyim. 12 yıl zorunlu eğitime tabi tutulduk. Kimimiz okul öncesi kreşlere, anaokullarına gittik. Daha o zamanlardan başladı kayıt parası, aidat. Evebeynlerimiz o zamanlardan bizler için varlığını ortaya koymaya başladılar. Ne için? Okuyup burjuvazinin patronlarına emekçi olalım diye mi? Ya da o patronların çocukları koltuklarında rahat otursunlar diye mi? İlkokuldan aşılarmaya başladı bizlere rekabet duygusu.

Sıralarımız çalışanlar, orta düzey ve tembeller sırası diye üçe ayrılırdı. Çalışkan sırasındakiler daha ön planda tutulan derslerini en uygun şekilde yerine getirmeye çalışan itaatkar öğrencilerken tembeller sırasında oturanlar ise daha içe dönük, dışlanmış öğrencilerdi. Belki de bu yüzden içe dönüklerdi. Sahi kim ister ki tembel damgası yiyip arkadaşları arasında alay konusu olmayı? Daha o zamanlardan aşılandı öğretmenlerin, müdürlerin korkmamız gereken insanlar olduğu, itaat etmemiz gerektiği. Aksi takdirde ya sınıfta herkesin içinde rencide edilirdi ya da disiplinle korkutulurduk.

Bunun yanı sıra tek tip kıyafeti zorunlu tuttular. Her sabah o üniforma kontrolü yapılır, düğmesini iliklemeden ya da üniformasını giymeyen öğrenciler azarlanırdı ve bu şekilde kişiliklerimizi bastırdılar. Zil çalınca sınıftan çıktık, tekrar zil çalınca derslere girdik. 10 dakikalık tenefüste 8 yaşındaki bir çocuk tuvalet ihtiyacını mı gidersin yoksa beslenme ihtiyacını mı?

Bunun yanı sıra ders kitaplarındaki yanlış bilgiler mevcuttu. Türk milletinin ne kadar güçlü olduğu, savaşlarda ne kadar dirayetli olduğu anlatılırdı. Peki neden bir karış toprak için onlarca kan ve gözyaşının

aktığından ve en önde emekçilerin yer edinmesi gerektiğinin zorundalığınan bahsedilmiyor? Birçok işimize hayatımız boyunca yaramayacak bilgi ezberletirler. Ezberi iyi olan kazanır. Kazanamayan kopyaya başvurur. Yakalanırsa yine arkadaşları önünde rezil edilir, tutanak tutulur veya uzaklaştırma alır.

Oysa kimse farkında olmaz o çocuğun yeteneklerinden. Keşfedilmemiş daha nice yetenekler... Ve tabi din, dil, ırk ayrımı yapılan o çocuklar. Bize böl ve yönet diyenlere karşı bizim birlik olmamız gerekirdi. Ancak bizler de kendi içimizde bölündük...

"Öğretmen böyle dediyse doğrudur" dediler bize. Çocuktuk, sorgulamadık. Zaten sorgulamamıza da izin verilmedi. Öğretmen konuşur öğrenciler not alırdı. Sorgulamaya çalışan olursa da patavatsız damgası yerdı. Bu şekilde o parıl parıl çocukları söndürdüler. Bunun yanı sıra test kitaplarının fiyatı ortada. Anne babalarımız fazla mesai yaptılar, bazılarımız fazladan işe girip çalıştı ama kimse bu fiyatlara dur diyemedi.

Oysa her şey küçük bir girişimle başlar. "Bir sınava gireceksiniz, iyi puan alan öğrenciler iyi liselere gidecek" dediler. Biz "Rekabet Değil Dayanışma!" diyoruz. Kimimiz deli gibi çalıştı. Kiminin ise on yıl sonraki koltuğu hazır. Özel okullar, özel dersler, özel kurslar... Bu yüzden o çocuklar kendi ayakları üzerinde durarak değil de arkasındaki babaya güvenerek büyüdüler. Çünkü biliyorlardı paranın hallemediği yazılı notu yoktu.

Liseye geçtik. Kimimiz meslek liselerine, kimimiz anadolu liselerine. Meslek liselerinin işi daha zordu çünkü seçtikleri bölümden mezun olur ve o mesleği yap-

maya devam ederler. Değiştirme şansları yoktur. Bir de staj dertleri vardır. Son yıl ücretli kölelik yapmaya başlarlar. Ücret dediğime bakmayın oldukça düşük bir bütçe. Anadolu liselerinde ise 10. sınıfta bir alan seçeriz. 11 ve 12'de bu bölümlerden devam edersin. Ben sayısal sınıf öğrencisiyim ancak 12. sınıfa gelip alan değiştirmek istediğimde böyle bir hakkımın olmadığını öğrendim.

Mecbur YKS çalışırken okul sınavlarından kalmamak için sayısal derslere de çalıştım. Sonunda mezun olmuştum. ÖSYM'ye yatırdığım sınav parası bu denli sıralama sınavına değer miydi? Tartışılır. Ama biz ne olursa olsun "Paralı-Parasız Burjuva Eğitime Hayır!" diyoruz.

Bu sıralama sınavında ilk yirmi bine girenlerin çoğu burs alır. Bu demek oluyor ki o patronların işine yarayabilirsin. Ancak sana tek bir gerekçe sunarlar. Derslerini yüksek tutmaya devam edersen o bursun devam eder. Aksi takdirde bir kavgaya karışırsan, hakkını aramaya çalışırsan bursun kesilir.

Oysa burs almayan koltukları on yıl öncesinden hazırlanmış o öğrenciler müdürün karşısında bile şebeklik yapabilir. Peki bize daha ilkokuldayken ne aşılandı? İtaat etmek, haklıysan bile bu kişilerin karşısında susmak. Daha sonra ne mi olur? Ya atama bekleyen öğretmen ya bu patronların altında ezilen emekçi ya şiddet gören doktor ya hakkı yenilen avukat ya da diplomalı işsiz olursun. Düşük ücretle çalışanlar da cabası. "Bu kadar kötümser olma" diyeceksiniz. Ancak dur demek için bazı şeylerin artık farkına varmamız gerekiyor. Artık uyanma vakti gelmedi mi?

Okmeydanı'ndan Bir Ortağımız

OKMEYDANI DERS FAALİYETİNİN BİR YILI

Merhabalar, ben Arda. Okmeydanı Mayısta Yaşam Kooperatifi'nde üniversite sınavına hazırlanmak amacıyla ders alan öğrencilerden biriydim. Sınava ilk girdiğim senede psikolojik, sağlık, seçim ve depresyon gibi sarsıcı bazı sebeplerden dolayı iyi bir sonuç elde edemeyip mezuna bırakmak istedim. O süreçte paralı dershanelere gitmeyi tercih etmiyordum. Açıkçası ekonomik olarak da bunu karşılayabilecek gücümüz ve imkanımız yoktu. Ayrıca dershanelerin konuları işleyiş biçiminde, eğitim sistemindeki ezberciliği ve bu kadar para odaklı bir çıkar ilişkisiyle sınava hazırlama

anlayışı olmalarını doğru bulmuyordum.

Birçok dershanede normal sınıf ve "vip" sınıf diye ayrılıyor. Daha fazla para isteyip ayrıcalıklı sınıflarda "ders işletmek" gibi bir mantığı vardı. Bu sebeplerden sıcak bakmıyordum. Daha sonrasında sınav sürecimin başlangıcında ailemin ve çevrenin girişimleri sonucunda Mayısta Yaşam Kooperatifi'nden kimisi üniversiteli, kimisi üniversiteyi bitirmiş genç arkadaşlarla tanıştım.

Okmeydanı ve çevresinde eşit eğitimden mahrum kalan, test kitabı alacak parası bile olmayan ve bu rekabetçi sınama

anlayışında yarışa çok geriden başlayan emekçi ailelerin öğrenci gençlerine bu hususta yardımlaşma, dayanışma ve destek olabileceklerini anlatmışlardı. Şu ana kadar aklımdan geçen dayanışma usulü ders çalışma koşullarıyla örtüşen bir yaklaşımdı. Arkadaşların yapmaya çalıştığı eğitimde dayanışma meselesini çok olumlu değerlendirdim ve kabul ettim. Okmeydanı'nda bir süreliğine tek ders alan öğrenciydim ve buna rağmen hiç aksamadan çalışmalar devam etti. Daha sonrasında birçok eşit eğitimden mahrum kalan ve tam anlamıyla üstünkörü anlatılmasından dolayı konu-

ları öğrenmekte zorluk çeken benim gibi birçok arkadaş bu faaliyete katıldı.

Matematik, geometri, Türkçe, edebiyat ve eksik olduğumuz konulara yoğunlaşacağımız şekilde tarih, coğrafya vb. dersleri düzenli bir şekilde işliyorduk. Eksik olduğumuz konulara yoğunlaşıp anlaşılır bir biçimde öğrenip daha sonrasında ortaklaşa alınan test ve denemelerle konuları pekiştiriorduk. Ben sınav yaklaştığı süreçte "Birçok öğretmenden, dershane hocalarından ve özel koçlardan daha iyi daha anlaşılır bir şekilde öğretiyorsunuz." gibi bir cümle kullanmışım. Gerçekten öyleydi. Mayısta Yaşam'da dayanışma faaliyeti yürüten, öğretim sağlayan ve kendi saatlerinden, zamanından ayırarak yardımcı olan arkadaşlarımızın tamamı yüzeysel bir ilişki kurarak değil, gerçekten dostane ve yardımsever bir duruşla her zaman biz öğrencilere destek oldular. Derslerimizi saatlere bölüp eksik konularımıza göre yoğunlaştık düze-

ne oturttuğumuz çalışma biçimimiz sınava giden süreçte gelişmemizi sağladı.

O süreçte yaşadığımız psikolojik zor durumları atlattırmamıza sebep olan birçok eğitim dayanışma faaliyeti yürüten arkadaşlarımız vardı. Yemek ve içecek gibi durumlarda da dayanışma gösteriyorduk. Haftalara bölüp herkes bir şekilde yapmak

istediği yemeği getiriyor, kimi içecek, tatlı vb. şeyler yapıyor ve bu şekilde her hafta yardımlaşarak çalışıyorduk. Beslenme açısından yaratılan kolektif bir düşünce ve dayanışma bile ne kadar önemli bir dostluk bağıyla bu süreçte omuzdaşlık ettiğimizi çok güzel gösteriyordu. Tahta, kalem, dersin işleneceği yerler açısından hepimizin ortak çabası, dostluk ve yoldaşlık; zamanımızı uygun bir şekilde ayarlayıp çalışmamızı, hepimizin sarf ettiği emeğin ne kadar kıymetli olduğunu da gösteriyordu.

1 yıllık gibi kısa bir sürede tanıdığım tüm arkadaşlarım dostlarım ve sınıf arkadaşlarımla çabası, emeği, içtenliği için ne desem az kalır. Üniversiteye geçiyoruz ve arkadaşlarımızın bizim için gösterdiği dayanışmayı ve çabayı yarın biz başka emekçi, yoksul, genç arkadaşlarımız için sarf edeceğiz.

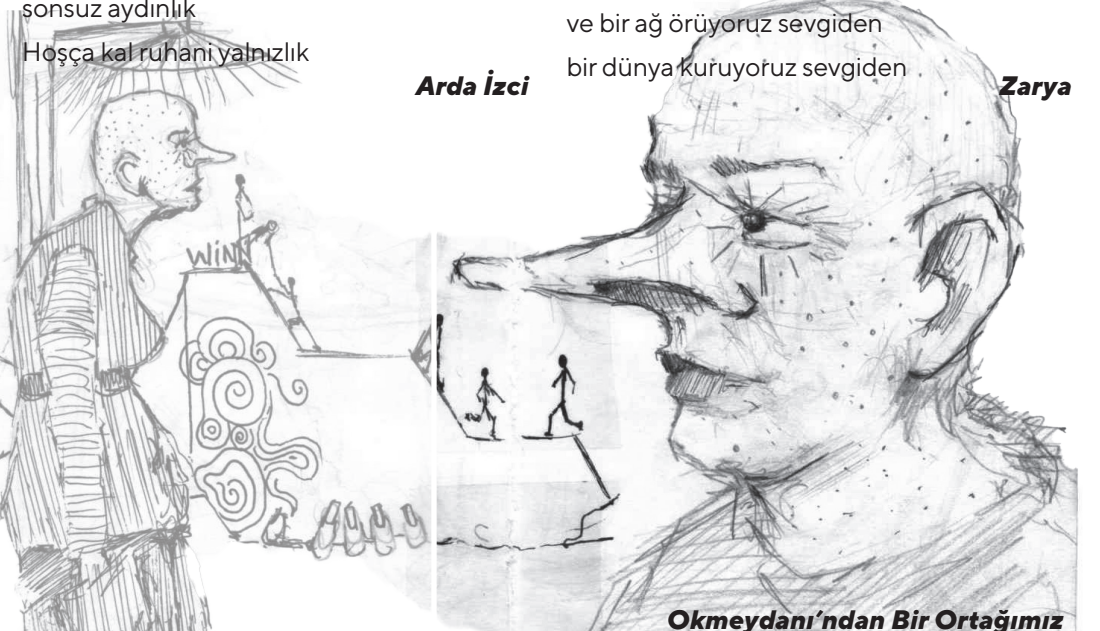
Yaşasın Sınıf Dayanışması!

Okmeydanı'ndan Bir Ortağımız

BİR GÜN

Ne yapsam geçmezdi hep, şu acılar çok sefil
Temizledim çıkmadı, elimdeki bunca kir
Yüreğim paramparça bedenim hep ayakta
Sorsun "rabbin kim?" Diye bekledim münker nekir
Aklım kaçtı benim bak düşünceler dünden gelir
Rüzgar süzer sokakları bulut falım sahtedir
Kabuslarım muzip hep çünkü yaşadıklarım acıklıym
Papatya falındaki sevmiyor ihtimalini sakladım
Bir gün dağın başından geçerken bir köylü kız
Dağda rastlar durur, eşkiyanın birine
Gözleri dolar hüznlenir gömer acısını gönlüne
Eşkiyaya ikram eder doldurduğu sulardan, testiye
Bir gün yaşarken şu şehri, acılar hissedersin iliklerinde
Kan çekilir gözlerin ve feri solar içinde
Bir tüfek kucağında vurulmuş bir eşkiya
Huzur kaçır gider o gün dönemezsin evine
Bir gün gözlerim denizle gökyüzü arasında bir ufka hasret kalırsa
Kar ve kış; çığ ve deprem beni vardan yok ederse
Kadın ve hasret beni azınlık bir ulusmuşum gibi ezerse
Yaşanmış belki de yaşanmamış anılar uykundan çalacaktır zihninde
Bir gün kimse yola düşmek zorunda olmasın diye
Düşersen bir yola çıkarsam bir dağın başına
O zaman geçmişe bakın, düşmeyin sanrınıza çelikten örülmüş iradem gelsin aklınıza
Eğer bir gün ölürsem bu dağın başında ya da

susuz kalırsam yürüdüğüm yolda
Siz suyu özgür için diye verdiğim direnişi düşünün bu uğurda
Sırtımı delip geçen bu çıbanı, söküp attığımı bilmis olun.
Bir gün nefessiz kalırsam bir şehrin ara sokağında
Tüfeğimi geri verin kucağıma ve bana
Eğer uzun süre olursa gözlerim açık
Göz kapaklarınızı kırpmadan vurun düşmana
Sesim duyulmazsa eğer bir gün
Elim varmazsa eğer dağlara, yollara, şehrine
Bir ateş basın bağrınıza newroz'dan hallice
Yürüyün devrime, yürüyün ellerinizde kırmızı karanfille, tüfekle, keleşle
Hoşça kal zamanın çehresinde dolanan sinek
Hoşça kal beni ölümden kurtaran melek
Hoşça kal hiçbir zaman önünde duramayacağım ayrılık
Hoşça kal bir gün gelecek ve hiç gitmeyecek sonsuz aydınlık
Hoşça kal ruhani yalnızlık

Arda İzci

Zarya

Okmeydanı'ndan Bir Ortağımız

EMEKÇİNİN DAYANIŞMASI

Bültenimizin bu bölümünde Ağustos 2023'te çıkan bültenimizin ardından geçen bir senede Mayıs'ta Yaşam'ın hem emekçiler hem de emekçiler arasında faaliyet yürüten kurumlarla yükseltmeye çalıştığı dayanışma faaliyetlerini anlatacağız.

TARLABAŞI'NDA GÖÇMEN EMEKÇİLER ARASINDA DAYANIŞMAYI BÜYÜTÜYÖRÜZ

"Göçmen emekçiler Türkiye işçi sınıfının parçasıdır, sınıf kardeşimizdir!" diyen Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi; Türk, Kürt, Çerkes, Suriyeli, Nijeryalı fark etmeksizin, bu topraklarda yaşayan emekçilerin bir arada örgütlenmesini savunuyor.

2023 baharında, Tarlabası ve Okmeydanı bölgesinde yaşayan Nijeryalı, Zimbabveli, Sierra Leoneli emekçilerle temas kurduk. Temasa geçtiğimiz emekçiler Türkiye'de kayıtsız yaşıyor, kötü koşullarda güvencesiz çalışıyordu. Bu emekçilerin çocukları da kayıtsızlığın bir sonucu olarak eğitim hakkından mahrumdu.

Göçmen emekçilerle birlikte bu durum üzerine konuştuğumuzda, başta Türkçe olmak üzere, çocukların ders alabileceği bir çalışmaya ihtiyaç olduğunu tespit ettik. Türkçe dersini, çocukların yaşamlarını daha rahat idame ettirebilmeleri için aileler önerdi. Biz de bu çalışmada sorumluluk alabilecek arkadaşlarımızla birlikte Mayıs'ta Yaşam'ın Tarlabası faaliyetini başlattık. Taksim'de bulunan Kivılcım Kültür Merkezi'ndeki dostlarımız, bu çalışmayı yapabilmemiz için yerlerini bize açtılar.

Cumartesi günleri, yaşlarına göre sınıflara ayırdığımız öğrencilere düzenli Türkçe dersleri vermeye başladık. Bir noktadan sonra Matematik derslerimiz de başladı. Aynı zamanda kitap okuma atölyeleri düzenledik, birlikte resim çizdik, oyunlar oynadık.

Öğrencilerin aileleriyle de ilişkimizi koruduk. Cumartesi günleri onlarla da birlikte olmaya çalıştık, yaşadıkları sorunları ve çözüm yollarını konuştuk. Eğitim için dayanışma dedik fakat dayanışmaya bir sınır koymadık. Kayıtdışı göçmen emekçilerin yaşamın birçok alanında olağanüstü şekilde ezildiklerini, şiddete ve baskıya uğradıklarını biliyorduk. Çocuklardan biri hastaneye gideceği zaman da, kimliğini almayı başardığımız bir çocuğu okula kaydettirmek gerektiği zaman da ailelerle birlikteydik.

"Hayırsever değiliz, emekçiler arasında dayanışmayı büyütmek istiyoruz!" dedik. Bu iddiamızın gereği olarak, göçmen emekçilerle kendimizi ayırmadık. Sıkıntılı bir süreçten geçen bir emekçi ailesi, diğer göçmen emekçiler vesilesiyle gündemimize girdi. Dayanışma faaliyetini hep beraber yürüttüğümüz göçmen emekçilerle birlikte bu durumdaki aileleri ziyaret ettik, çözümü birlikte aradık. Herkesin üzerine düşeni, elinden geldiğince yaptığı bir dayanışma faaliyeti örgütledik.

Ders faaliyetimizi başlatmamızın üzerinden birkaç ay geçmişken, 2023 yazında, göçmen emekçilere dönük olarak hükümetin büyük bir saldırısı başladı. Her metroda, meydana, önemli transit noktasında polis kontrolü başladı. Göçmen emekçilerin hayatı felç oldu. Yaşamak için çalışmak zorunda olan göçmen emekçiler, işyerlerine gitmek için bu kontrol noktalarından geçmek zorundaydı. Üstelik bununla kalmıyor, göçmenlerin yoğun çalıştığı atölye ve işyerlerine, mahallelere baskınlar düzenleniyordu. Yakalanan göçmenler, Türkiye'nin herhangi bir yerindeki Geri Gönderme Merkezlerine yollanıyor, son derece kötü koşullar altında burada bekletiliyor ve bir noktadan sonra sınır dışı ediliyorlardı.

Bu süreçte ders faaliyetimiz eskisi gibi devam edemedi. Dersleri, ailelerin işe gidince çocukları bıraktıkları kreşe taşıdık. Burada sadece dersleri değil, operasyonlar sürecinde atacağımız adımları planlayacağımız toplantıları da örgütledik. GGM'lere gönderilen arkadaşlarımızın nerede olduğunu bulmak için dost kurumlardan avukat arkadaşlarımız harekete geçtiler.

Göçmen emekçiler evden çıkamadıkları için maddi sorunları arttığında, Komün'den ve Yeni Demokrat Gençlik'ten arkadaşlarla beraber çeşitli biçimlerde bağış toplayarak bu sorunun üzerine gittik. Alışveriş için markete gidemeyen ailelerin market alışverişlerini örgütledik. Saldırıların ardından ülkesine dönen arkadaşlarımızla da dayanışmayı sürdürmeye çabaladık.

Geleneksel 1 Mayıs pikniklerimizde göçmen emekçilerle beraberdik. Farklı şubelerden emekçiler, bu pikniklerde buluştular. Göçmenler miting ve eylemlere katılamıyorlardı. Biz de onların seslerini ve taleplerini bu miting ve eylemlere taşımanın sorumluluğunu aldık. İşçi Emekçi Mitingi öncesinde göçmen emekçilerle buluştuk, miting alanında hangi şiarlarla bulunmak gerektiğini birlikte kararlaştırdık.

Faaliyetimizin kimi eksikliklerini bu bir buçuk yıllık süreçte çözüme kavuşturamadık fakat önümüzdeki süreçte bunun için gerekli adımları atacağız. Göçmen emekçilerin, Türkiye işçi sınıfının parçası olduğunu eylemli bir şekilde göstermeye devam edeceğiz.

Yaşasın Sınıf Dayanışması!

GÖÇMENLERİ HEDEF GÖSTEREN SALDIRILARA KARŞI EYLEMDEYDİK

3 Temmuz günü İnsan Hakları Derneği'nin "Göçmenlere Yönelik Şiddete Karşı Dayanışmayı Yükseltiyoruz!" şiarlı basın açıklaması için Şişhane'deydik. Emekçilerin dinine, cinsiyetine, diline ve anavatanına göre bölünmesine dayanan burjuva eğitim sisteminin karşısındayız. İşçi sınıfının parçası olan göçmen emekçilerin yanındayız.

1 MAYIS MAHALLESİ'NDE ORTAK VE DOSTLARIMIZLA BULUŞTUK

4 Temmuz'da 1 Mayıs Mahallesi şubemizin ortak ve dostlarıyla Deniz Gezmiş Parkı'nda buluştuk. Buluşmamızda bir hafta önce gerçekleşen Kayseri'de göçmen emekçilere yönelik saldırıları konuştuk. Türkiye'de de dünyada da göçmen emekçilerin burjuva siyasetin birer mezesi haline geldiğini, oysa patronlara ucuz işgücü sağlama bahsinde kaderimizin ortak olduğunu vurguladık. Emekçilerin dinine, diline, cinsiyetine,

vatanına göre bölünmesine karşı durmamız gerektiğini; eğitim alanında da kooperatifimizin bu mücadele taleplerini yükselttiğini anlattık.

BİRLİKTE YAŞAMAK İSTİYORUZ

10 Şubat'ta Birlikte Yaşamak İstiyoruz İnisiyatifi'nin Özgül Saki, Ercüment Akdeniz ve Müge Yamanyılmaz'ın konuşmacı olduğu "Deprem, Yerinden Edilme ve Göçmen/ler" etkinliğindeydik. Konuşmacılar sermayenin göçmenler üzerindeki politikalarını ve deprem sürecinde göçmenlerin yaşadığı zorlukları anlattılar.

HDK EMEK

MECLİSİ'NDEYDİK

İşçiler için yaz okulunun 4. haftasında HDK'de buluştuk. "Sınıf Mücadelesi ve Ulusal Sorun" oturumundan sonra şimdi Ercüment Akdeniz'in sunduğu "İşçi Sınıfı Göç Sorununa Nasıl Bakmalı?" oturumundaydık.

DAYANIŞMA İFTARLARI

Tarlabaşı ve 1 Mayıs Mahallesi şubelerimizde dayanışma iftarları düzenledik. İftarlarımızda kooperatif şubelerimizin dostları, ortakları ve aileleriyle buluştuk. Elbirliğiyle hazırladığımız yemekleri yedik, halaylar çektik, bir arada durmanın bizi güçlendirdiğini vurguladık.

WWW.ERCUMENTAKDENİZ.COM.TR

"Göçmen işçiler, Türkiye işçi sınıfının, toplamda ise uluslararası işçi sınıfının bir parçasıdır. Bu nedenle işçi sınıfı ve emekçilerin sermayeden bağımsız bir mücadele rotası oluşturması zorunluluktur." Ercüment Akdeniz'in göç yazılarının derlendiği siteye uğramadan geçmeyin!

SINIRSIZ DAYANIŞMA

Sınırsız Dayanışma'nın Rahma Türkiye Derneği'nin desteğiyle yetim göçmen çocuklara bayramlık kıyafet dağıtımına katıldık.

6 Temmuz'da "Hemşerim Memleket Nere?" forumuna katıldık. Herkes kendini tanıttı. Kayseri'de göçmen emekçilere yönelik son saldırılara dair görüşlerini anlattı.

16 Temmuz'da Sınırsız Dayanışma'nın yaptığı "Göçmen Hakları Avukat Ağı" tartışmasına destek verdik.

27 Temmuz'da "Sıla mı? Gurbet mi? Adını Sen Koy" forumundaydık. Emekçiler arasında faaliyet yürüten kurumların dayanışmasını önemli buluyoruz.

Geldiğimiz yer farklı farklı olsa da hikayemiz aynı.

SINIRLARA KARŞI GECESİ

9 Haziran'da yapılan ve farklı birçok göçmenlerle dayanışma faaliyeti yürüten kurumlardan gelen insanların organize ettiği Sınırlara Karşı Gecesi'ne katıldık ve moderasyon ile simültane çeviri görevlerini üstlendik. Mayıs'ta Yaşam olarak kendimizi ve yaptığımız faaliyetleri anlattık. Göçmenlerle beraber yaptığımız eğitim dayanışması faaliyetinin bir hayırseverlik anlayışıyla değil, bir politik dayanışma faaliyeti olarak gördüğümüzü, sadece ders vermekle değil aynı zamanda eğitim sorunu ve göçmen emekçilerin sorunları üzerine birçok etkinlik, söyleşi, buluşma düzenlediğimizi ve eylemlere katıldığımızı anlattık. Shadow Game adlı belgesel izlendikten sonra herkes belgesel hakkında ve genel olarak Türkiye'deki göçmen meselesi üzerine düşündüklerini söyledi.

Sınırsız Eğitim,

Sınıfsız, Sınırsız Toplum!

Education without Elimination,

Society without Classes and Borders!

OKMEYDANI'NDA ÜNİVERSİTE SINAVINA HAZIRLIK DERSLERİMİZ DEVAM EDİYOR

Okmeydanı'nda 2023'ün son aylarında başlayan eğitim için dayanışma faaliyetimiz yaklaşık bir yılı geride bıraktı. Geçtiğimiz dönemde yalnızca 12. sınıflardan ve mezuna bırakanlardan oluşan bir sınıfımız vardı. Haftanın iki günü TYT-AYT Türkçe, edebiyat, matematik ve geometri dersleri yaptık. Belirlediğimiz haftalık program çerçevesinde sınava hazırlanan öğrencilerin durumunu izledik. Belli aralıklarla deneme sınavları yaptık.

Derslerimizi, Okmeydanı'nda bize yerini açan Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği'nde yapıyoruz. Pazar günleri derneğin olduğu han kapalı olduğu için Gazi Mahallesi'nde veya Okmeydanı'nda çeşitli yerlerde derslerimizi, soru çözüm etütlerimizi yaptığımız da oldu.

Derslerimizin her hafta Cumartesi günü saat 12'den 6-7'ye sürmesinden dolayı acıkiyorduk. Yemek sorunumuzu her hafta dönüşümlü olarak iki kişiye sorumluluk vererek çözdük. Derneğin anahtarını getirmekten her hafta derslerdeki önemli noktaları özetleyerek sunmaya kadar tüm sorumluluklarımızı ders alanlar ve verenler olarak birlikte konuştuk, planladık, hayata geçirdik.

İmece usulü işleyen bir kooperatiftir. Çeşitli ihtiyaçlarımızı (su, test çıktıları, kalem, tahta, erzak) gerek bağışlarla gerek de aidatlarımızdan karşıladık. Aidatlarımızı şube toplantımızda 50 TL olarak belirledik. Hem şubemizin çalışmaları yeni başladığı için hem de kısıtlı bir zamandan dolayı eksikliklerimiz olsa da bunları kolektif bir şekilde aşmaya çalışmamız kooperatifimizin amaçları açısından önemliydi. Sonuçta sadece sınavlara birlikte hazırlanmıyor, dertlerimizde de sorumluluklarımızda da ortaklaşıyoruz. Emekçiler arasındaki dayanışma ve güven duygularını pekiştirmek istiyoruz.

**DERSHANEYE GİDEMİYEN,
ÖZEL DERS ALAMAYAN ÖĞRENCİLER...
YKS'YE BİRLİKTE HAZIRLANALIM!**

**15 Eylül'de ücretsiz üniversite sınavına
hazırlık derslerimiz başlayacaktır.**

Şu anda verdiğimiz kurslar:

- TYT-AYT Türkçe ve Edebiyat
- TYT-AYT Matematik ve Geometri
- TYT-AYT Tarih ve Coğrafya

Ve soru çözüm etütleri, deneme sınavları...

Sık Sorulan Sorular:

• **Mayısta Yaşam Kooperatifi nedir?**

2002'den beri emekçi mahallelerde eğitim faaliyeti yürüten bir kooperatiftir. Ortaokul, lise ve üniversiteye hazırlık dersleri veriyoruz. Şu anda eğitim için yürüttüğümüz dayanışmamız 1 Mayıs Mahallesi (Ümraniye), Tarihbaşı ve Okmeydanı'nda sürüyor.

• **Neden ücretsiz ders veriyorsunuz? Parasızsa kesin bir çıkarınız vardır. Bundan sizin çıkarınız ne?**

Her şeyin paraya dayandığı bu düzende gönüllü dersler vermenin de garipsenmesine şaşırıyoruz. Bizim bir çıkarımız değil bir amacımız var. Sınavlar emekçiler arasında rekabeti büyütüyor, işçileri öğrenim hakkından mahrum ediyor. Biz ise bu sınavlara birlikte hazırlanıp emekçiler arasında güven ilişkilerini ve dayanışmayı büyütme istiyoruz. Ayrıcalıklı olanlar ayrıcalıklarını paylaşsınlar diye uğraşıyoruz.

• **Size nasıl ulaşabiliriz?**

Bize aşağıdaki numaralardan ulaşabilirsiniz:

0552 442 91 50

0507 389 36 17

Derslerimizi yaptığımız yer:
**HUBYAR SULTAN ALEVI
KÜLTÜR DERNEĞİ, OKMEYDANI
Selçuk İş Merkezi Kat 2,
Fetihtepe, Fatih Sultan Minberi
Caddesi, No: 109, Beyoğlu/
İstanbul**

Aynı zamanda Okmeydanı şubesinin öğrencileri, ortakları, ders verenleri olarak kooperatifimizin geleneksel 1 Mayıs pikniğine de katıldık. Okmeydanı'nda ders alan iki arkadaşımız, 1 Mayıs Mahallesi şubemizden arkadaşlarla bir araya gelip piknikte bir konser vermek için hazırlandılar. Dayanışma pikniğimizin önemli bir parçası da bu dayanışma dinletisi oldu.

Sınavlardan sonra yaz döneminde de görüşmeyi, bir araya gelmeyi erteledik. Bir ortağımızın önerisiyle Komünist Manifesto okumaları yaptık. Toplantı olarak önümüzdeki senenin ders programını konuştuk. Aynı zamanda yeni öğrenciler bulmak için Okmeydanı'nda parklarda, okul önlerinde, sokaklarda, dükkanlarda ve kahvelerde birlikte ders ilanlarımızı dağıtmayı planladık ve dağıttık. Karşılaştığımız emekçilere eğitim dayanışmasını neden ördüğümüzü anlattık, kendimizi tanıttık. Eğitim sisteminin kafa ve kol emeği

arasındaki keskin ayrıma dayanmasından tutalım borçlanmaya bir dizi konu hakkında da sohbet ettiğimiz oldu.

15 Eylül 2024'ten itibaren TYT-AYT edebiyat, Türkçe, matematik ve geometri derslerimiz Hubyar Sultan Alevi Kültür Merkezi'nde haftada en az iki gün olacak şekilde başlayacak. Siz de derslerimize katılmak isterseniz ilandaki iletişim numaralarından veya sosyal medya hesaplarımızdan bize ulaşabilirsiniz. "Rekabet değil, dayanışma!" diyerek birbirimize omuz verecek, dayanışmayı büyüteceğiz.

1 MAYIS MAHALLESİ'NDE 2002'DEN BERİ SÜREN EĞİTİM DAYANIŞMAMIZ

Geçen sene Eylül ayında lise ve üniversiteye hazırlık öğrencilerimiz ve kooperatif ortaklarımızla birlikte kahvaltı yapmak için 1 Mayıs Mahallesi'ndeki şubemizde buluştuk. Kahvaltıdan sonra birlikte yeni dönem derslerinin günlerini belirledik. Ertesi gün öğrencilerimizin bir kısmıyla buluşup derslere başlamadan önce bir ön ders yaptık.

18 Ağustos Pazar sabahı ise 1 Mayıs Mahallesi şubemizin ortakları, dostları ve öğrencileriyle buluştuk. Keyifli geçen kahvaltımızda kooperatifin ihtiyaçlarını konuştuk.

2002'den beri bu mahallede eğitim için dayanışma faaliyetimiz sürüyor. Bu yaz da TYT-AYT geometri ve matematik derslerimiz haftada iki gün devam ediyor. Eylül ayında yeni dönemin açılışıyla birlikte TYT-AYT matematik, Türkçe, edebiyat ve geometri derslerimiz başlayacak.

BOĞAZIÇI ÜNİVERSİTESİ TANITIM GÜNLERİNDEYDİK

Geçen sene Eylül ayında Boğaziçi Üniversitesi'nin oryantasyon günlerinde iki gün Güney Meydanı'nda, bir gün ise Anadolu Hisarı'nda standımızı açtık. Kooperatifimizin bültenleri ve ilanlarını dağıttık.

EMEĞİN MÜCADELESİNİ BÜYÜTENLER

18 Şubat'ta "Emeğin Mücadelesini Büyütenler Buluşuyor" etkinliğimizi İnşaa Kültür Evi'nde gerçekleştirdik.

Kooperatifimiz adına yapılan açılış konuşmasında sermayenin emekçiler arasındaki rekabeti körükleyenlere karşı emeğin mücadelesini verenlerin bir araya gelerek deneyimlerini aktarmasını önem-sediğimizi ve 22 yıldır bu doğrultuda hareket ettiğimizi vurguladık.

Tarlabaşı Dayanışması'nda faaliyet yürütmüş arkadaşımız ise sınıfın en ayrı-calıksız kesimi olan göçmenler arasında bile en dipte duran Afrikalı emekçilerin

sömürüyü en pervasız haliyle yaşadıklarını deneyimleriyle aktardı.

Sonra, İşçi Emekçi Birliği'nin gönderdi-ği, kuruluş amacını ve yaptıklarını anlatan mesajı okundu. Söz alan Köz ise bir ana-yasa krizinde debelenen hükümetin ve ona can simidi atmak isteyen düzen mu-halefetine karşı bağımsız bir siyasi hattı örmek gerektiğini ifade etti. Atılacak ilk adım olarak İstanbul seçiminde herkesi DEM'in adaylarını desteklemeye çağırdı.

İstanbul'da Emekçinin Tarafındayız kampanyasının sözcüsü Tunahan Dursun da söz alarak "15 Ocak'ta sermayenin kar-

şısında emekçilerin bağımsız seçeneğine işaret etmek için aday olmuştum. DEM'in aday çıkarmasıyla birlikte çekildim. Herkesi DEM'in adayını desteklemeye çağırdım." dedi.

Etkinliğimiz forum bölümünde ortakla-rımız ve katılımcıların aldıkları sözlerle de-vam etti. Alınan sözlerde kooperatifimizin Tarlabaşı çalışmasından Okmeydanı'nda-ki çalışmasına, Boğaziçi Üniversitesi'ndeki kayıym karşıtı eylemlerde emekçi mahal-lelerde yürüttüğü çalışmalardan bugün karşılaştığımız şekliyle eğitim sorununa bir dizi konuşma yapıldıktan sonra etkinli-ğimiz sona erdi.

REKABET DEĞİL DAYANIŞMA

22-23 Haziran'da Limter-İş Sendika-sı, Birleşik İşçi Hareketi ve Kadın İşçinin Sesi'nin örgütlediği, "21. Yüzyılda İşçi Sınıfı Hareketi, Deneyimler, Eğilimler" başlıklı sempozyuma, İzmir Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği'nden dostumuz Yalçın Yanık ile birlikte katıldık. Şişli Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde düzenlenen, kıymetli tartışmaların olduğu işçi sempozyumunun, emekçiler arasında örgütlenen sendikaların, kitle örgütlerinin, siyasetlerin koordinasyonu ve el birliğine vesile olaca-ğını umuyoruz.

28 Temmuz'da Okmeydanı şubemizle Gazi Sokak Kültür Merkezi'nin yaz kahvaltı-sındaydık. SKM, çalışmalarını anlatıp her siyasi görüşten insanın merkezde olabi-leceğini söyledi. Mayısta Yaşam'ın siyasi olarak bir kuruma bağlı olduğunu sanma-ları üzerine HDK'nin bileşeni olduğumuzu ama kooperatifte eğitimin emekçiler için ayrıcalık olmaktan çıkmasını savunan her siyasi kimlikten kişinin faaliyet yürütebi-leceğini söyledik. Yaptıklarımızı anlatıp bültenimizi verdik. Ortaklarımızla ettiğimiz sohbetlerin ardından keyifli geçen kahval-tıdan memnun bir şekilde ayrıldık.

14 Temmuz günü 1 Mayıs Mahallesi'nde Halkevi'nin coşkulu geçen açılış etkinli-ğine katıldık.

4 Ağustos'ta Devrimci Gençlik Birli-ği'nin düzenlediği Özgürlük ve Gelecek Buluşması'ndaydık. Deneyimlerin akta-rıldığı forumda söz alarak 2002'den beri varoşlarda yürüttüğümüz "Öğrenciye İş, Çalışana Öğrenim Hakkı!" mücadelemizi anlattık.

6 Temmuz'da bileşeni olduğumuz Halk-ların Demokratik Kongresi'nin 12. Dönem 7. Genel Meclis toplantısına katıldık.

21 Nisan'da Polen Ekoloji Enstitüsü'nün açılışına katıldık. Yola çıkan arkadaşlarımızı za başarılar diliyoruz.

13 Temmuz'da Sosyalist Kadın Meclis-le-rinin örgütlediği, Sebahat Tuncel, Özlem Gümüştaş ve Semiha Şahin'in konuşmacı olduğu "33'lerin Baktığı Yerden Direnişin Sınırsız Mekanları: Gazze, Kobane, Su-ruç" söyleşisindeydik. Bu vesileyle Sebahat Tuncel'e geçen sene 8 Mart etkinliğimiz-de yazdığımız mektubu geç de olsa ilettik.

Özgürlükçü Gençlik'in "Kuşatmayı Yırtalım! Özgürlüğe Giden Yolu Bir-likte Açalım!" başlıklı 4. konferansına katılamamış olsak da bir selamlama mesajı ilettik.

8 Ekim'de 1 Mayıs Mahallesi'nde Güç-Der'de YSP Milletvekili Cengiz Çiçek'in katılımıyla "Meclisten Sokağa Demokrasi Mücadelesini Yükseltiyor-ruz!" başlıklı bir halk toplantısı düzen-ledik. Canlı geçen halk toplantımızda mahallenin sorunlarından anayasa sorununa bir dizi meseleyi tartıştık.

EMEKÇİNİN GÜNÜ

Bültenimizin bu bölümünde Mayısta Yaşam'ın işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta ve 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde bu sene neler yaptığını anlatacağız.

1 MAYIS PİKNIĞIMIZDE BULUŞTUK

Her sene düzenlediğimiz geleneksel 1 Mayıs pikniğimizi bu sene 28 Nisan'da düzenledik. İşçilerin uluslararası mücadele, birlik ve dayanışma günü için kooperatifimiz ortakları, öğrencileri, aileleri ve dostlarıyla Beykoz'daki 1 Mayıs pikniğimizde buluştuk.

Kötü hava koşullarına aldırmadık. Alana yerleştikten sonra aramızda iş bölümü yaparak hazırlayıp getirdiğimiz yiyecekleri hep birlikte bölüştük. Kahvaltı için ortak soframızda buluştuk.

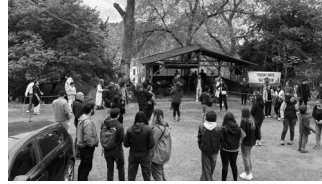
Kahvaltının ardından, Mayısta Yaşam Okmeydanı ve 1 Mayıs Mahallesi'ndeki ortaklarımızın hazırladığı müzik dinletisiyle pikniğimize devam ettik. Marşlarımızı, şarkılarımızı, türkülerimizi hep bir ağızdan dillendirdik. 1 Mayıs pikniklerinin olmazsa

olmazı halaylarımız yine coşkulu geçti.

Halayların ardından 1 Mayıs konulu forumumuza geçtik. Forumun moderatörü kısa bir giriş konuşmasının ardından Mayısta Yaşam adına söz alan ortağımıza sözü verdi. Ortağımız 2002'den beri "Öğrenciye İş Çalışana Öğrenim Hakkı" mücadelesi yürüten kooperatifimizin temel mücadele

şiarlarını ve yaptıklarını anlatan bir konuşma yaptı. Forumda aynı zamanda kooperatifimizin diğer ortakları, öğrencileri de söz alarak öğrencilerin yaşadığı sorunlardan ev içi emek sömürsüne çeşitli konularda konuşmalar yapıldı. Pikniğimize katılan Köz de hem stant ve pankartlarını açtı hem de forumda söz alarak konuşma yaptı. Forumun ardından halat ve ip atlamaya geçtik, oyunlar oynadık. Yorulduk tabii... Öğle yemeğinin zamanı gelmişti. Hep birlikte öğle yemeğini hazırlamaya koyulduk. Yemekten sonra ise bilgi yarışması için takımlarımızı oluşturduk.

Eğlenceli geçen yarışmamızla pikniğimizin de sonuna gelmiş olduk.

Alandan ayrılmadan önce son bir kez daha halaylarımızı çektik. 1 Mayıs günü saat 10'da kooperatifimizin 1 Mayıs Mahallesi şubesi önünde buluşmak için sözleşerek

birliğimizi, beraberliğimizi ve dayanışmamızı arttıran, neşeli ve coşkulu geçen pikniğimizden ayrıldık.

Yaşasın 1 Mayıs! Biji Yek Gulan!
Öğrenciye İş Çalışana Öğrenim Hakkı!

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!

Rekabet Değil Dayanışma!

1 MAYIS'I 1 MAYIS MAHALLESİ'NDE KUTLADIK

"Öğrenciye İş, Çalışana Öğrenim Hakkı!" diyerek 1 Mayıs Mahallesi'ndeki kooperatifimizin önünde 1 Mayıs'ı kutlamak için emekçilerden ve ezilenden yana olan herkesi çağırdık.

1 Mayıs sabahı kooperatifimizin önünde buluşup pankartlarımızı astık, türkülerimizi açtık. 1 Mayıs etkinliğimiz saygı duruşunun ardından serbest kürsüde yapılan konuşmalarla devam etti. İlk sözü Mayısta Yaşam adına ortağımız aldı:

"Sınavların adı değişse de emekçiler elenmeye devam ediyor, üniversite mezunu olanlar işsiz kalıyor. Oysa diploma ehliyet sahibi olmaya hizmet etmeli. Bu ehliyete sahip olmak da herkesin hakkı olmalı."

"İstihdam için şart olan diplomayı almanın bedeli özel üniversitelerle emekçilerin ömrü boyunca sırtına banka ve kredi borçları bindirmek. Biz ise 'Eğitim için borçlanmaya son! Kredi borçları iptal edilsin!' diyoruz."

Eğitim sınıfın en çok bölündüğü alanlardan biri. Biz bu bölünmelerin ortadan kalkması için tüm emekçilerin bir arada eğitim alabilmesini savunuyoruz. 'Emekçilerin bölünmesine karşı çok dilli eğitim! Okullarda din dersleri kaldırılmalı!' diyoruz."

Ardından mütevazı 1 Mayıs eylemimize kendi bayrakları ve pankartlarıyla katılan Köz de kürsüde söz aldı. Bugünkü buluşmanın kendi taleplerimizle katıldığımız kitlesel 1 Mayıs mitinginin alternatifini olamayacağını, hükümete karşı sembolik eylemlere değil, AKP-CHP arasında anayasa pazarlığının figüranlığını reddetmeye ihtiyacımız olduğunu vurguladı.

Yapılan konuşmaların ardından halaylarımız ile etkinliğimizi vurguladık.

Yaşasın Eylemli Sınıf Dayanışması!

Yaşasın 1 Mayıs! Biji Yek Gulan!

1 MAYIS BİLDİRİMİZ:

EĞİTİMDE ELEMENE SON! TÜM EMEKÇİLER İÇİN EĞİTİM HAKKI!

Zaman içerisinde adları değişse de değişmeyen tek bir gerçek var: YKS, OKS, KPSS... Hepsi birer eleme sınavı. Sermaye düzeninin ürettiği ayrıcalıkları kısıtlı bir kesime dağıtmak için düzenlenmiş. Biz emekçilerin elenmesini istemiyoruz! Emekçilerin üzerine bir karabasan gibi çöken üniversite sınavlarına karşıyız. Üstelik bugün üniversite diploması bir ehliyet de değil, iş başvurusu yaparken gereken belgelerden yalnızca biri. Oysa diploma bir alanda ehliyet sahibi olmaya hizmet etmeli. Bu ehliyete sahip olmak da isteyen tüm emekçilerin hakkı olmalı.

EĞİTİM İÇİN BORÇLANMAYA SON! KREDİ BORÇLARI İPTAL EDİLSİN!

Bugün istihdam için bir şart olan diplomayı almanın bedeli açık: Pıtrak gibi çoğalan özel üniversitelerle emekçilerin sırtına hayatları boyunca ödemek zorunda oldukları banka ve kredi borçlarını bindirmek. Çocukları işe girebilsin diye emekçiler, borç yükü altına girerek onları özel üniversitelere gönderiyor. Bu yüzden "Eğitim için borçlanmaya son! Kredi borçları iptal edilsin!" diyoruz. Kredi yükü altına girmeden okuyabilmek için, öğrencilerin üretime katılması ve kendi masraflarını karşılayabilmesi için her öğrenciye iş, her çalışana öğrenim hakkının tanındığı bir dünyayı savunuyoruz.

EMEKÇİLERİN BÖLÜNMESİNE KARŞI ÇOK DİLLİ EĞİTİM!

Türkiye'de emekçilerin tek bir anadili yok. Bugün anadili Kürtçe, Arapça olan emekçilerin çocukları okula gitseler bile anadillerinde eğitim alamıyor. Bu sorunu çözmek için anadilde eğitimin nasıl verileceğini tarif etmeliyiz. Emekçileri din, mezhep, dil üzerine bölen bir eğitim sisteminin karşı tezi emekçileri dillerine göre farklı derslere, okullara göndermek, zümrelere ayırmak değil. Emekçileri bölmeden anadilde eğitim vermenin yolu çok dilli bir eğitimden geçer. Tüm öğrencilere çok dilli eğitim verilmesini, tüm emekçilerin birbirini anlayabilmesini savunuyoruz.

OKULLARDA DİN DERSLERİ KALDIRILSIN! ÇEDES'E HAYIR!

Din, emekçileri bölmek için en politik araçlarından biri. Türkiye'de tüm emekçiler dini inanışlarından bağımsız Sünni Türk bir eğitimden geçiyor. Bu eğitim uzun süredir din dersleriyle, şimdi de ÇEDES gibi uygulamalarla pekiştiriliyor. Emekçileri bölen, parçalayan, birbirine düşmanlaştıran mezhepçi eğitime karşıyız. Üstelik din eğitimi anadilde olduğu gibi birleştirici şekilde vermek, yani çok dilli bir eğitim tarif etmek de dinlerin yapısı gereği mümkün değil. Bu nedenle din derslerinin okullarda yeri yoktur. Din eğitiminin yeri dini kurumlardır. Din dersleri kaldırılmalı. ÇEDES uygulamasına son verilmelidir.

SINIFIN PARÇASI GÖÇMEN EMEKÇİLERE EĞİTİM HAKKI!

Eğitim sistemi içinde emekçiler arasında duvarlar var. Peki eğitim sisteminin dışında bırakılanlar? Yüz binlerce göçmen eğitim hakkında faydalanamıyor. Suriye'den, Nijerya'dan, Afganistan'dan göçmen emekçiler gibi onların çocuklarının da kaderi bizimle aynı: Patronlara ucuz işgücü sağlamak. Üstüne bir de toplumdan izole edilmek. Oysa göçmen emekçiler işçi sınıfının bir parçası. Eğitimde cinsiyetlerine, dinlerine, uluslarına, anavatanlarına dayanarak emekçilerin bölünmesini kabul etmiyoruz. Bu topraklarda yaşayan tüm emekçilerin aynı okullara kaydolabilmesi gerektiğini savunuyoruz.

ÖĞRENCİLER, ÇALIŞANLAR, VELİLER: OKULUN TÜM BİLEŞENLERİ OKUL YÖNETİMİNE!

Burjuva eğitim bizi sermayenin sorgulamayan, düşüncemeyen, hissetmeyen paralı köleleri haline getirmek istiyor. Tek tip üniformalar giydiriyor, ders kitaplarını ezberci bir şekilde dayatıyor. Buna itiraz edince disipline gönderiyor, etkinliklerimizi yasaklıyor. Böylece patronların emekçilerden beklediklerinin tohumları daha okul sıralarında atılıyor: Korku ve itaat. Biz okullarda düşünmeyi, soru sormayı, itiraz etmeyi öğrenmek istiyoruz. Neyi nasıl öğreneceğimize hakkında söz sahibi olmak istiyoruz. Öğrenciler, çalışanlar, veliler; yani okulun tüm bileşenlerinin birlikte yönetmesini savunuyoruz.

YAŞASIN 1 MAYIS!

BIJÎ YEK GULAN!

8 MART'I YERLİ VE GÖÇMEN EMEKÇİ KADINLARLA BİRLİKTE KUTLADIK

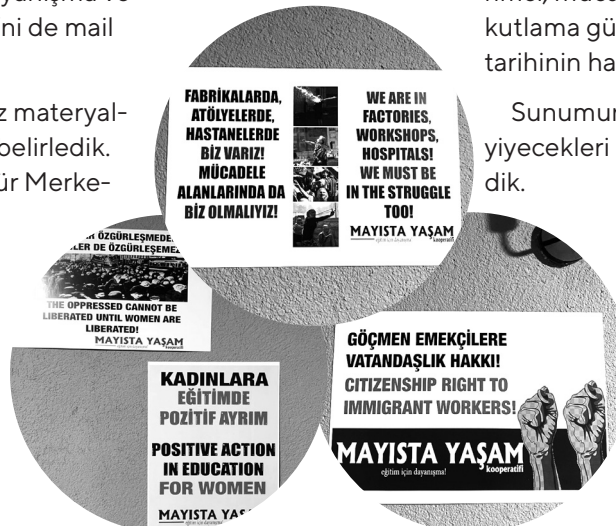
Mücadelemizi “emekçilerin birleşik mücadelesi” ilkesiyle sürdürürken, göçmen emekçilerin arasında dayanışma faaliyeti yürüten Mayista Yaşam Tarlabası şubesinde bu yıl 8 Mart için dayanışma kahvaltımızda kadınlarla buluştuk. Aile ve öğrencilerin katılımının daha fazla olması sebebiyle etkinliğimizi her hafta derslerin olduğu cumartesi gününe koyduk. 8 Mart Dünya Kadınlar Günü için düzenleyeceğimiz etkinliğin programını ortaklarımızla birlikte oluşturduk.

Göçmen emekçilerin sorunlarının sadece göçmenlerle sınırlı olmayan bir demokrasi mücadelesinin parçası olduğunu bildiğimiz ve halihazırda bir seçim döneminden geçtiğimiz için etkinliğe düzen partilerinin göçmen düşmanı adaylarının karşısında olan DEM Parti İstanbul Büyükşehir Belediyesi Eş Başkan Adayı Meral Danış Beştaş'ı davet ettik. Hem etkinliği kısa bir zaman kalmışken düzenlediğimiz için hem de Meral Danış Beştaş'ın program yoğunluğu nedeniyle kendisi katılamamış oldu. Aynı zamanda şubemize dersleri için yerini açan Kıvılcım Kültür Merkezi ve Komün'e de bu etkinliği birlikte örgütlemeyi önerdik. Onlar da hem yerlerini açtılar hem etkinliğe katıldılar hem de çay ve temizlik gibi konularda bize yardımcı oldular.

İlk olarak Tarlabası çalışmasına katılan Nijeryalı göçmen emekçi aileleri 8 Mart'ı ve nasıl bir etkinlik düzenleyeceğimizi anlatarak çağırdık. Sonra kooperatifimizin Okmeydanı ve 1 Mayıs Mahallesi şubelerindeki ortaklarına haber verdik. Toplantımızda konuşup belirlediğimiz diğer kitle örgütlerini ve siyasetleri de davet ettik. Feminist Boğaziçi, TÖP, DEM Parti, Kadın Savunması, ESP ve HDK'yi yüz yüze görerek etkinlik ilanlarımızı ulaştırdık. Konuşma yapabileceklerini, katılmalarının etkinliğe güç vereceğini söyledik. Aynı zamanda DEM Parti Milletvekili Özgül Sakı'yi de davet etsek de şehirdışında olduğu için katılamayacağını belirtti. Yüz yüze göremediğimiz EMEP, Ekmek ve Gül, SPOD, TJA, Yeni Demokrat Kadın, Emekçi Kadınlar, ÇHD, ÖHD, BDS Türkiye, Göçmen Sendikası Girişimi, KaosGL, Mor Dayanışma ve Birlikte Yaşamak İstiyoruz İnisiyatifi'ni de mail ve telefon aracılığıyla çağırdık.

Etkinlik esnasında kullanacağımız materyallerin içeriğini ortaklarımızla birlikte belirledik. Döviz ve ozalitlerimizi Kıvılcım Kültür Merkezi'ne etkinlik öncesinde astık.

9 Mart Cumartesi günü düzenlediğimiz etkinliğe yaklaşık 25-30 kişi katıldı. Kooperatifimiz adına İngilizce-Türkçe giriş konuşması yapan ortağımız kadınların üzerindeki çifte sömürden bahsederek şunları vurguladı:

“Ayrılık ve rekabet günü değil, birleşik bir mücadele günü olan 8 Mart'ta da bu bilinçle Mayista Yaşam olarak dayanışmamızı büyütüyoruz.

1999'dan beri eğitimin en çok emekçilerin hakkı olduğunu savunuyoruz. Eğitim hakkı olanlarla oturum izni aldıktan sonra zor bela okula gidebilenleri, kolejde okuyanlarla atölyede çalışmak zorunda olanları, anadilinde eğitim alanlarla alamayanları ayıran sınavlara karşıyız.

Ayrıcalıkların kalkmasına en çok bizim ihtiyacımız var çünkü bu ayrıcalıklar en çok bizi vuruyor. Kadınlar, göçmenler, Kürtler, işçiler... Kısacası sınıfın tüm kesimleri için iş ve öğrenim hakkı mücadelesi veriyoruz.

Bir senedir Tarlabası'nda göçmen emekçiler arasında bir dayanışma faaliyeti yürütüyoruz. Göçmen emekçilerin sınıfın en ezilen ve sömürülen kesimini oluşturduğunu biliyoruz. Eğitim, sağlık, barınma, vatandaşlık, sendika ve sigorta hakkını tüm emekçiler için istiyoruz. Çünkü sömürü çarkının en altındakilerinin haklarını savunmadan ezilenlerin mücadelesini büyütemeyiz.

1999'da çalışmalarımıza köyleri yakılıp Türkiye'ye göçmek zorunda bırakılanların yaşadığı varoşlarda başladık, hala buralarda çalışmalarımızı sürdürüyoruz.”

Konuşmanın ardından diğer ortağımız 8 Mart'ın tarihi ile ilgili kısa, İngilizce bir sunum yaptı. Kadınlar gününün özgürlük, demokrasi ve devrim mücadelesinin en ön saflarında yer alan sosyalist kadınlar tarafından Uluslararası Sosyalist Konferansı'nda önerildiğini söyledi. 1917'nin 8 Mart'ında grev yapan kadın işçilerin Şubat Devrimi'nde oynadığı öncü rolden bahsetti. Kadın tekstil işçilerinin diğer işçilerle “ekmek ve barış” şiarı altında birleşerek Çar'ı nasıl devirdiklerini anlattı. Burjuvazinin 8 Mart'ın bu devrimci, mücadelecilik tarihini ve anlamını silmeye çalışarak bir kutlama gününe çevirmeye çalıştığını söyledi. 8 Mart'ın tarihinin hatırlatılmasının önemli olduğunun altını çizdi.

Sunumun ardından hep birlikte hazırlayıp getirdiğimiz yiyecekleri paylaştık, dayanışma kahvaltımızı gerçekleştirdik.

Cinsel, Sınıfsal, Ulusal Sömürüye Son!

Kadınlara Eğitimde Pozitif Ayrım!

Kadınlar Özgürleşmeden Ezilenler de Özgürleşemez!

Yaşasın 8 Mart!

EMEKÇİNİN MÜCADELESİ

Bültenimizin bu bölümünde Ağustos 2023'te çıkan bültenimizin üstünden geçen bir senede Mayısta Yaşam'ın emekçilerin ve ezilenlerin mücadelesinde nerede durduğunu ve neler yaptığını anlatacağız.

15-16 HAZİRAN GÜNDEMLİ HALK TOPLANTIMIZ

Gülsuyunda Hazirandan Bugüne İşçi Hareketi ve Demokrasi Mücadelesi forumumuz "Kayyumlara Karşı 15-16 Haziran'ın Yolundan Eylemli Mücadeleye" şiarıyla gerçekleşti.

Forumumuzda 15-16 Hazirana ilişkin belgesel sinevizyon gösteriminin ardından ilk olarak Dem Parti milletvekili Kezban Konukçu söz aldı. 15-16 Haziran'ı yaratan siyasal ortam 1960'ların başında serpilip güçlenen işçi hareketine dayandığını, bu öykünün devrimci hareket ile sınıf hareketinin bağının öyküsü olduğunu aktardı. 15-16 Haziran sonrasında da işçi hareketinin düzen karşıtı bir içerikte şekillenmesinin önü kesilmek için 71 Mart'ında

darbe gerçekleştiğini belirtti.

71 darbesinde başarılı olamayan burjuvazinin devrimci mücadeleyle işçi hareketinin bağına koparamadığını, bunu gerçekleştirmek için de 12 Eylül'de darbe yapmak zorunda kaldığını tespit etti. Bugün coğrafyamızda işçi sınıfının yeni sorunlarına yanıt getirmek, Kürt sorununa dair de bir çözüm geliştirmek gerektiğini, Demokrasi sorunu olarak konulan sorunları sınıf mücadelesiyle birebir bağına kurarak çözmek gerektiğini vurguladı.

Mayısta Yaşam Kooperatifi olarak biz de bir konuşma yaptık. Konuşmamızda bir sınıf örgütü olarak niçin kayyumlara karşı bir mücadelenin içinde yer aldığımızı, Boğaziçi'nden Van'a örnekleyerek anlattık. Öğrenciye iş, çalışana öğrenim hakkı şiarımızın, göçmenlere vatandaşlık hakkı taleplerimizin emekçilerin ortak mücadelesini örnek yönündeki gayretlerimizle ilişkisini vurguladık. Forumumuzda bir dizi konuşma

gerçekleştirildi. Konuşmaların genel içeriği emekçilerin güncel sorunlarına yönelik bir mücadelenin nasıl örülebileceğine ilişkin idi. Konuşmalarda emekçilerin rekabetçi değil, dayanışmacı bir doğası olduğu, kendi sorunlarına dair örgütlenme mücadelesi veren emekçilerin ayrı ayrı kulvarlarda yürüttükleri mücadeleleri ortaklaştırması gerektiği ifade edildi. Kayyumlarla karşı yürütülen mücadeleden, sendikasızsız sigortasız işçilerin örgütlenmesine, eğitim için dayanışma örmeye değin hepsinin eylemli ve ortak mücadeleyi 15-16 Haziran'ın yolunda vermeyi gerektirdiği söylendi. Konuşmalar arasında 15-16 Haziran'ın kendiliğindenliğinin ne manada söz konusu olduğu da tartışıldı.

Etkinlikte bu ortak mücadele ve dayanışma vurgularıyla birlikte, eğitim dayanışması başlatmak istediğimiz Gülsuyu'nda yer alan bir dizi kitle örgütüne de dayanışma ve ortak bir mücadele çağrısında bulunduk.

19 KASIM'DA İŞÇİ EMEKÇİ MİTINGİNDEYDİK

İşçi Emekçi Birliği, Mayısta Yaşam'ı 19 Kasım'da düzenleyeceği İşçi Emekçi Mitingi'ne davet etmek için kooperatifimizi ziyaret etti. Mitingi göçmen emekçilerin gündemine sokmak, kayıtdışı olmalarından dolayı gelemeyecekleri için de emekçilerle buluşup onların taleplerini mitinge taşımak için mitinge katılmaya karar verdik. Dayanışma faaliyetimize düzenli gelen göçmen emekçilerle buluşarak kooperatifimizin sadece dayanışma değil mücadele hattında da var olduğunu ve mitinge katılma amacımızı anlattık. Onlar da sağlık, barınma, eğitim ve sigorta haklarının olmamasındaki en önemli sebebin vatandaşlık hakkı veya kimlik sorunu olduğunu söylediler.

Mitingden önce Kıvılcım Kültür Merkezi'nde buluşup belirlediğimiz şiarları içeren materyalleri hazırladık. Pankartımızdaki ana şiarımız "Sınıfın Parçası Göçmen Emekçilerle Dayanışmayı Büyütelim!" idi. Dövizlerimizde ise sınıf dayanışmasını,

öğrenciye iş çalışana öğrenim hakkını, göçmen işçilere vatandaşlık hakkını vurgulayan içeriklere yer verdik.

19 Kasım'da miting için Kartal'da HDK kortejinde yerimizi aldık. Önerdiğimiz kısa

ajitasyon ve sloganları HDK ile birlikte yükselttik. Bir ajitasyonumuz şuydu: "Bodrum katı atölyelerde bitmez mesailerimiz... Fabrikada, büroda, atölyelerde sendikasızsız sigortasız ömür tüketiriz. İşçiyiz Biz! Zabıta korkusuyla tezgah başında tetikte bekleyen biziz. Yerimizden yurdumuzdan edildik... Köyümüz yakıldı... İstanbul'a, İzmir'e, Mersin'e ekmek

parası için göçtük... Horlanıp en kötü işlere layık görüldük... Kürdüz, Göçmeniz Biz! Okusak da çalışsak da aynı sınıfın parçasıyız. Kaderimiz işçi sınıfıyla ortak."

Aynı zamanda "Yaşasın Sınıf Dayanışması!", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!", "Göçmen İşçilere Vatandaşlık Hakkı!", "Göçmen İşçilere Sendika Sigorta Hakkı!", "Laik Eğitim İstiyoruz!" ve "İşgalci İsrail Filistin'den Defol!" sloganlarını attık.

Yirmi beş yıldır sadece varoşlarda emekçiler arasında dayanışma faaliyeti yürütmüyoruz, aynı zamanda emekçilerin mücadelesinin içerisinde de gücümüz doğrultusunda var oluyoruz, olmaya da devam edeceğiz.

MADIMAK KATLIAMI ANMALARINA KATILDIK

Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği, Okmeydanı Cemevi, Yalincak Sultan Alevi Kültür Derneği'nin birlikte örgütlediği 2 Temmuz anması 27 Haziran günü Okmeydanı Cemevi'nde yapıldı. Biz de "Pir Sultan Abdal Yolunda Madımak'ta Yakılanlar" başlıklı alandaki tek 2 Temmuz anmasına katıldık.

Anma başlamadan önce katılımcılarla röportaj yapmak isteyen YOL TV muhabirine kooperatifimiz adına kısa bir konuşma yaparak 2 Temmuz'un öneminden bahsettik; bir eğitim ve dayanışma kooperatifi olarak emekçileri din üzerinden bölen eğitim sistemine karşı somut taleplerin mücadelesini verdiğimizizi anlattık.

Cemevinde düzenlenen anmaya katılım

yoğundu. Katılanlar arasında Alevi dernekleri başkanlarının yanı sıra, DEM Parti Milletvekili Celal Fırat, 27. dönem HDP Milletvekili Ali Kenanoğlu ve CHP belediye meclisi üyeleri dahil birçok kişi, kurum ve basından temsilciler vardı.

Anmada kısa film gösteriminin ardından yitirdiğimiz 33 canın hayat hikayeleri kısaca anlatılarak adları sayıldı. Dönülen semahların ardından müzik dinletisine geçildi.

Müzik dinletisinden sonra örgütleyici kurumların başkanlarına sözler verildi. Anmanın ardından etkinlik vesilesiyle tanıştığımız dostlarımızla hem emekçi mahallelerinde yapılan bu gibi anmaların ve etkinliklerin öneminden hem Okmeydanı'nda süren dayanışma faaliyetimizden hem de eğitimde mezhepçi uygulamalara karşı nasıl bir mücadele hattı çizilmesi gerektiğinden konuştuk.

33 canımızı bu kalabalık, anlamlı ve duygusal etkinlikle anmış olduk.

30 Haziran'da ise Madımak Katliamı Hafıza Merkezi Genel Koordinatörü ve film yönetmeni Eylem Şen'in katılımıyla düzenlenen Pir Sultan Abdal Kültür Merkezi Ataşehir Şube Cemevi'ndeki 2 Temmuz anmasındaydık.

29 Haziran'da Madımak Katliamı Hafıza Merkezi'nin İstanbul programı için Cemal Reşit Rey Salonu'nda daydık. Sunum, film gösterimi olan programa ilgi yoğunluğunda.

"LAİK EĞİTİM, İNSANCA YAŞAM, DEMOKRATİK TÜRKİYE" MİTİNGİNDEYDİK

Alevi örgütleri, zorunlu din derslerinin artırılması ve ÇEDES protokolüne karşı "Laik Eğitim, İnsanca Yaşam, Demokratik Türkiye" şiarıyla 10 Aralık Pazar günü Kadıköy İskele Meydanı'nda bir miting gerçekleştirdi.

Mayısta Yaşam olarak biz de mitinge "Diyanet Kaldırılsın! Zorunlu Din Derslerine Hayır! ÇEDES'e Hayır! Laik Eğitim İstiyoruz!" pankartıyla katıldık. 1 Mayıs Mahallesi'ndeki şubemizin önünden kalın araçla Kadıköy'e geldik. Diğer şubelerimizden ortaklarımızla boğa heykelinin yakınında buluştuk. Altıyol'dan yürüyüşle miting alanına ilerledik. Yürüyüş boyunca "Diyanet kalkmadan laiklik olmaz!",

"ÇEDES'e geçit vermeyeceğiz!", "Cinsel ulusal sınıfsal sömürüye son!", "Sömürü çarkını kıracağız!", "Laik bilimsel anadilde eğitim!", "Yaşasın eylemli sınıf dayanışması!", "Paralı parasız burjuva eğitime hayır!" sloganlarını attık. Aynı zamanda sloganlarımızda Türkiye işçi sınıfının bir parçası olan göçmen emekçilere de sigorta hakkı talebini yükselttik.

Mitinge çok sayıda sendika, demokratik kitle

örgütü ve siyasi parti katıldı. Mitingde Alevi örgütleri adına yapılan ortak açıklamada "Hep birlikte AKP'nin saldırılarını püskürteceğiz. Laik, bilimsel ve anadilde eğitim talebinden vazgeçmeyeceğiz. Kurtuluş kendi kollarımızdadır." vurguları yer aldı.

Bu sayfada 2002'den beri hem Alevilerin hak ve talep mücadelesinde hem de bir bütün olarak demokrasi mücadelesinde üstüne düşeni yapmaya çalışan, aynı zamanda Mayısta Yaşam'ın Okmeydanı şubesinin eğitim faaliyeti için kapılarını açan Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği adına hem derneğin başkanı hem de Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkan Yardımcısı Aydın Deniz ile Alevilerin sorunlarını, Türkiye'de demokrasi mücadelesinin seyrini ve yapılması gerekenleri konuştuğumuz röportajımıza yer veriyoruz. İyi okumalar...

Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği ne zaman, hangi amaçla kuruldu?

Aydın Deniz: Derneğimiz 2002'de kuruldu. Kuruluş amacı, Hubyar toplumunun kültürünü yaymak, insanlara öğretmek, aynı zamanda Alevi hak talep mücadelesinde diğer kurumlarla ortak hareket ederek bir mücadele hattında kendini var etmek istemesiydi. Alevi önderlerinden olan Hubyar Sultan'ın dönemin zulümlerine karşı başkaldırısı ve örgütlenme konusunda Tokat'tan İzmir'e uzanan köylerde çalışması var. Bugün kentleşme ve göçlerle Avustralya'dan Kanada'ya kadar yayılmış bir Hubyar toplumu var. Hubyar'ın Alevi toplumda da ilgiyle karşılanan kendine özgü semahçılarımız var. Yurtiçinde ve yurtdışındaki çeşitli etkinliklere, anmalara semahçılarımız giderek dayanışıyor. Ama aynı zamanda 2002'den beri de Alevi hak talep mücadelesinin hep merkezinde olan, emek gösteren ve her türlü eyleme gücünü katan bir dernek. 2008-2010 İstanbul mitinglerinde derneğimiz baş rolü oynayan kurumlardandı.

05 Haziran 2004 21:00

NATO'ya karşı semah dönülecek

NATO ve Bush Karşısı Birlik, her cumartesi olduğu gibi dün de Taksim Gezi Parkı'nda oturma eylemi yaptı.

2005'teki NATO zirvesinde bize bir teklif yaparak 66 tane devlet başkanı, yerli yabancı bir dizi bakanın yer aldığı bir etkinlikte semah dönmemizi istediler. O zamanın parasıyla 20.000 TL teklif edildi. Biz o zaman da kiradaydık. Bu teklif gelince yönetimimizde değerlendirdik ve şu karara vardık: Aleviler savaşa değil, barışa semah dönerler diyerek reddettik. Ertesi gün tüm basın bizi ana manşetlere taşıdı. Sonrasında NATO'ya karşı yapılan eylemlere gidip semah döndük. Bu derneğimizin dünyada tanınması açısından ilk ciddi eylemi ve duruşuydu. O günden beri genel olarak demokrasi mücadelesinde de üstümüze düşen tüm görevleri gücümüz oranında yaptık ve 22 yıldır da yapmaya devam ediyoruz.

Kurulduğu günden bugüne bu amaçlar doğrultusunda neler yaptı, yapıyor?

Aydın Deniz: Semahçılarımız Amasya, Adana, son 8 yıldır ise Kırklareli'ndeki anmalara aralıksız katılarak dayanışıyor. Elimizden geldiği kadar hep diğer kurumlarla, bölgelerle, ocaklarla dayanışma içerisindeyiz. İşin tabii bir de demokrasi mücadelesi var. Antidemokratik uygulamalara karşı sesimizi çıkartan bir derneğiz. Örneğin önceki kurucu başkanımız Ali Kenanoğlu, bu ülkede zorunlu din derslerine karşı ilk dava açan ve kazanan insandır. Bu bağlamda eğitime yönelik özellikle Alevilerin talebi olan zorunlu din dersinin, asimilasyon politikasının kaldırılması konusunda ciddi duruşu olan bir derneğiz. Keza 4+4+4 eğitim sistemine birçok Alevi kurum ses çıkartmazken biz Taksim meydanlarında Halkevi'yle de beraber kitlesel eylemler düzenliyorduk. Ancak Alevi kurumları da demokrasi güçleri de bu eğitim sisteminin ileride başımıza nasıl bir bela olacağını öngöremedi. Yakın tarihte ise ÇEDES gibi uygulamaların önünü açan "Diyanet Yasası"na karşı tepkimizi ciddi şekilde dile getirdik. Bu yasaya CHP'nin evet, DEM'in

çekimser oy vermesini eleştirdik. Keza ÇEDES'le ilgili İstanbul ve İzmir'de düzenlenen mitinglerde aktif rol aldık. Yine bir başka önemli eylemliliğimiz ise anasınıfına konulmak istenen zorunlu derslere karşı Kadıköy'de bir aylık çalışmayla düzenlediğimiz ancak 2000-3000 kişiyi kattığımız buluşmaydı. Bu iki yıl öncesinin konjonktürüne göre de bugünküne göre de çok iyiydi. Çünkü 15 Temmuz darbesi sonrasında devlet FETÖ'ye yoğunlaşmak yerine muhaliflere yoğunlaştı. TV10 ve YOL TV gibi kanallarımızı ya kapattı ya da Türksat'tan çıkarttı. Böylelikle Alevilerin elini kolunu da kesmiş oldular. Buluşmada tüm inisiyatifin kadınlarda olması ise Alevi kurumlar içerisinde önemli bir ilkti. Sonrasında Alevi Bektaşî Kültür ve Cemevi

Başkanlığı'nın kurulmasına her türlü itirazımızı köylerde, bölgelerdeki toplantılarımızda, basın medya ayağında dile getirdik. Polisin tüm engellemelerine rağmen Aleviler ilk defa binlerce kişi meclise yürüyüp açıklama yaptı.

Özellikle bu ülkede Alevi hak talep mücadelesinin sonuçlanması Türkiye'de demokratik devrimle mümkün olur. Yani demokratik bir cumhuriyette çözüm bulabilir. Şu anki zihniyette çözüm bulamayacağını biliyoruz. O yüzden demokrasi güçleriyle mücadeleyi de önemsiyoruz. Bu sebeple Demokrasi İçin Birlik'in öncülüğündeki Demokrasi Konferansı'na biz de katılmıştık. En son vereceğimiz örnek de yine başkanlığın Hacı Bektaş'taki dayatmasına karşı Alevi kurumların direnç sergilemesiydi. Bununla ilgili farkındalık yaratmak için düzenlenen imza kampanyasının sorumluluğunu biz aldık ve üç günde 656 tane kuruma ulaştık.

Hükümetin "Alevi Bektaşî Kültür ve Cemevi Başkanlığı"nı kurmasına karşı nasıl bir mücadele hattı çizilmeli?

Aydın Deniz: Bunun biraz öncesine de bakmak lazım. Cumhuriyet tarihindeki ilk mecliste meclis başkan yardımcılığı temsilciliği alan bir Alevi temsiliyeti var: Cemalettin Ulusoy. Ama 1924'teki anayasayla beraber Aleviler yok sayılma ve yasaklamalarla karşı karşıya kaldılar. Katliamlara, ayrımcılığa, nefret söylemlerine maruz kalmış bir toplum olarak birinci yüzyılı tamamladılar. Bu zamana kadar Alevileri asimile etmek ve dönüştürmek adına ciddi çalışmalar yapıldı. Sadece zorunlu din dersleri, açılan imam hatipler, diyanet değil, bir sürü alanda yaşam alanımıza müdahaleler oldu. Cumhuriyetin yüz yılında bunu değiştiremedik. İkinci yüzyılında da bu farklı bir projeyle yürütülüyor. Aslında bu devlet eliyle kurumları kuşatarak teslim alma çalışması. Alevi Bektaşî Kültür ve Cemevi Başkanlığı'nın kurulma amacı da bu. Kendileri böyle söylemese de iki yıllık pratikleri bunu doğruluyor. Sünni anlayış üzerinden Alevi ansiklopedisi üzerine çalışıyor, Alevi pirlerini, dedelerini nasıl yetiştiririz diye çalıştay düzenliyor, Alevi gençleriyle MHP'li bozkurt işareti yapanları kaynaştırma amacıyla kamplar düzenliyor. Bu kurumun cemevlerine tadilat amacıyla değil Alevileri asimile etmek için kurulduğunu görüyoruz. Bu kurum aslında Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Alevi versiyonudur, Alevi diyanetidir.

Aleviler Türkiye'de demokrasi mücadelesinin önemli bir parçası. Hem kurulan Alevi Başkanlığı'na hem Diyanet İşleri Başkanlığı'na karşı da sadece Alevi derneklerinin değil tüm demokrasi mücadelesi veren güçlerin mücadele etmesi gerekiyor diyebilir miyiz?

Aydın Deniz: Aleviler demokrasi mücadelesindeki önemli dinamiklerden biri. Alevi toplumunu teslim almak demokrasi mücadelesini de teslim almak anlamına gelir. Diyanet, zorunlu din dersleri, laiklik sorunu sadece Alevilerin sorunları değildir; sol sosyalistlerin de sorunudur. Tek başımıza bu sistemi deviremeyeceğimize göre ortak mücadele etmemiz gerekir. O yüzden ya bir bütün olarak bu ülkedeki demokrasi mücadelesini birleştireceğiz ya da bunların egemenlikleri bir yüz yıl daha devam edecek. Bu kadar basit.

EĞİTİMDE ŞİDDETE KARŞI EYLEMDEYDİK

Ataşehir'deki bir okulda şiddete maruz kalan bir öğretmen için Ataşehir Milli Eğitim Bakanlığı önünde 24 Mayıs günü bir basın açıklaması gerçekleşti. KESK ve Eğitim-Sen 2 Nolu Şubenin ortak örgütlediği basın açıklamasının haberini aldığımızda Mayısta Yaşam Kooperatifi 1 Mayıs şubesinin yürütme toplantısında bu açıklamaya kooperatif ortaklarımız ve dostlarımızla birlikte katılma kararı aldık.

Açıklamaya katılırken, temel şiarlarımızın yanı sıra, okul içerisinde yaşanan şiddet-

tin, cinayetlerin sebebinin bir bütün olarak eğitimdeki diğer sorunlardan bağımsız ele alınamayacağını tartıştık. Temelinden yanlış bir işleyişe sahip olan okullardaki yaşanan olumsuzlukları sadece okul müdürlerinin belli çıkarları gözeterek veya tarafların kendi yol ve yöntemlerince çözüme kavuşturma durumunun bu sorunların yaşanmasına zemin hazırladığını belirledik.

Bu sebeple, hakim olan bu işleyişin karşısında bir bütün olarak tüm okul bileşenlerinin, yani öğrencilerin, velilerin, çalışanların okul yönetiminde olmasını savunuyoruz. Basın açıklamasına bu temel vurguyu öne çıkarmak, Eğitim-Sen'li hocalarla bu konu üzerine sohbet etmek ve gelecekte kooperatifte bu konuyu gündemine alan Eğitim-Sen'li öğretmenleri ve kooperatif ailelerini buluşturacağımız bir etkinlik için temas kurma amacıyla katıldık.

Okulun Tüm Bileşenleri Okul Yönetimine!

İŞ CİNAYETLERİNE KARŞI MÜCADELEYE

3 Ağustos günü Boğaziçi Üniversitesi Kuzey Kampüs'teki yurt inşaatında çalışan işçilerden biri Abdülkadir Doğan, devrilen hafriyat kamyonunun altında kalarak yaşamını yitirdi. Bir gün sonra, Boğaziçi Üniversitesi'nde faaliyet yürüten sol kurumlar bir araya gelerek bir eylem düzenlediler.

Mayısta Yaşam olarak biz de eyleme destek verdik. Eyleme, öncesinde birlikte hazırladığımız "Kayyumlara, Sömürüye, İş Cinayetine Son!" ve "2024'ün İlk 6 Ayında 878 İşçi Öldürüldü. Bizi Öldürenlere Karşı Mücadeleye!" içerikli dövizlerimizle katıldık.

"Öğrenciler Barınacak, İşçiler Yaşayacak!" pankartlı, "Boğaziçi Öğrencileri" imzalı eylem, öğle saatlerinde yemekhanenin önünde başladı. Yemekhane önünden sesli ajitasyonlarla yürüyüşe geçilerek inşaat alanı önüne ulaşıldı. Okunan basın açıklamasında, bu iş cinayetinin sorumlusunun kayyumun tepeden inme kararları olduğu vurgulanarak üniversitede uzun zamandır süren yurt krizine değinildi.

Eyleme destek veren EMEP Milletvekili

İskender Bayhan da basın açıklamasından sonra söz alarak, işçilerin yaşam mücadelesiyle öğrencilerin barınma mücadelesi arasında kopmaz bir bağ olduğunu vurguladı, ortak mücadele çağrısında bulundu.

Eylemin ardından hem işçinin ailesiyle hem de iş arkadaşlarıyla temas kurmak için neler yapabileceğimizi, diğer sendika ve demokratik kurumlarla nasıl iletişime geçeceğimizi konuştuk.

Kayyumlara, Sömürüye, İş Cinayetine Son!

2024'ün İlk Altı Ayında 878 İşçi Öldürüldü. Bizi Öldürenlere Karşı Mücadeleye!

BU MÜFREDATI REDDEDİYORUZ

11 Haziran günü İstanbul Müfredatı Geri Çekin Platformu, "Bu Müfredatı Reddediyoruz!" demek için Kadıköy Rıhtım'da basın açıklaması düzenledi. Basın açıklamasına "Öğrenciye İş, Çalışana Öğrenim Hakkı" pankartımızla katıldık. Alanda bildirilerimizi dağıttık, Mayısta Yaşam'ı tanımak isteyenlere kendimizi anlattık.

İbrahim Oktugan'ın öğrencisi tarafından öldürülmesi ile eğitimde şiddet yeniden gündeme geldi.

Eğitimde şiddet, eğitimdeki diğer tüm sorunlar gibi AKP'nin yürüttüğü eğitim politikasının bir sonucudur. Kafa ve kol emeğinin kalın çizgilerle ayrıldığı burjuva toplumda eğitimin bileşenleri de birbirinden tamamen ayrılır. Okullar sadece idarecilerin yönetimine terk edilir. Okul yönetimiyle öğretmenler, öğrenciler, emekçiler ve velilerle arasına devasa duvarlar örülür.

Özellikle özel okullarda sözleşmeli çalışan öğretmenler, kadrolu öğretmenlerden daha düşük ücretlerle daha kötü çalışma koşullarına maruz bırakılıyor. Bu okullar öğrencilere ehliyet kazandırmaya hizmet etmiyor, onları bir ticaret ilişkisinin tarafı haline getiriyor. Böylelikle esas olan öğrenim değil, müşteri memnuniyeti oluyor.

Biz ise paralı-parasız burjuva eğitime karşı çıkıyoruz. Öğrencilerin, velilerin, çalışanların okul yönetiminde olmasını savunuyoruz. "Tüm öğretmenlere eşit özlük hakları!" şiarını yükseltiyoruz.

Öğrenciler, Veliler, Çalışanlar... Okulun Tüm Bileşenleri Okul Yönetimine!

Tüm Öğretmenlere Eşit Özlük Hakları!

EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET

Vakıf Üniversitesi emekçileri; ücret eşitsizliğine, mobbinge ve işten atmalara karşı ses çıkarmak için 7 Ekim günü Kadıköy Süreyya Operası önünde eylem düzenledi. Sosyal-İş Sendikası İstanbul Şubesi, Eğitim-Sen, Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası ve Vakıf Üniversiteleri Dayanışma Meclisi'nin düzenlediği basın açıklamasına Mayısta Yaşam olarak destek verdik.

"Geçinemiyoruz, Eşit İşe Eşit Ücret!" şiarıyla düzenlenen eylemde biz de "Vakıf Üniversitelerinde Sömürüye Son!", "Öğrenciye İş Çalışana Öğrenim Hakkı!" ve "ÇEDES'e Hayır! Laik Eğitim İstiyoruz!" diyerek katıldık.

Vakıf Üniversitelerinde Sömürüye Son!

ÜNİVERSİTELERDEN BELEDİYELERE TÜM KAYYIMLARA KARŞI BİRLEŞİK MÜCADELEYE!

Hakkari'ye atanan kayyım sonrasında Türkiye'de birçok kentte DEM ve HDK öncülüğünde farklı eylem ve etkinlikler örgütlenmeye başladı. İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri, 29 Haziran'da Kartal'da örgütleyeceği Emeğimiz ve Özgürlüğümüz İçin Kayyumlara Geçit Vermeyeceğiz! şiarlı mitingi 20 Haziran'da yaptığı basın toplantısında duyurdu. Biz de basın toplantısından sonrasında örgütlenen bildiri dağıtımlarına, eylem ve etkinliklere gücümüz doğrultusunda aktif bir şekilde katıldık.

Kooperatif ortaklarımızla birlikte HDK ve Mayısta Yaşam olarak bir bildiri hazırladık. 22 Haziran'da DEM Parti ile birlikte Tarlabası ve Hacıahmet'te bildirilerimizi dağıtarak mitinge çağrı yaptık. Okmeydanı'nda DEM Parti, SODAP ve Halkevleri'yle birlikte atölyelerde, sokaklarda ve dükkanlarda; Mecidiyeköy'de İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri'yle birlikte metrobüs önünde; Maltepe'de ise DEM Parti ile birlikte ajitasyonlarla bildirilerimizi emekçilere ulaştırdık.

DEM Parti'nin Şişhane'de başlattığı "Taksim, Hakkari Bizim! 1 Mayıs'a Özgürlük! Kayyum Defol!" şiarlı adalet nöbetleri-

ne de bu süreçte birkaç defa katıldık. "Üniversitelerden Belediyelere Tüm Kayyımlara Karşı Birleşik Eylemli Mücadeleye!" pankartımızla katıldığımız nöbette söz alarak kayyım sorunun sadece Kürtlerin değil tüm emekçilerin sorunu olduğunu söyleyerek ortak mücadelenin gerekliliğini vurguladık. Bizimle birlikte bir nöbete katılan İzmir Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği'nden dostumuz Yalçın Yanık da kayyımlara karşı emekçilerin seferberliğini büyütmemiz gerektiğini vurguladı. "Hak verilmez alınır!" diyerek yasaların sözcülerine inanırsak kaybedeceğimizi ifade etti.

DEM Parti'nin düzenlediği eylem ve halk toplantılarına da katıldık. 22 Haziran'da Hacıahmet Parkı'ndaki basın açıklamasına da destek verdik. Kooperatifimiz adına söz alarak eğitim sorununun da kayyımların da Türkiye'de demokrasi so-

rununun bir parçası olduğunu belirttik ve hükümete karşı birleşik mücadelenin şart olduğunu anlattık. 27 Haziran'da ise DEM Parti Maltepe'nin örgütlediği, milletvekili Sümeyye Boz'un da katıldığı halk buluşmasında da Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği'nden dostumuz Yalçın Yanık ile birlikteydik.

29 Haziran'da ise mitinge bileşeni olduğumuz HDK'nin kortejinde pankartımızla katıldık. Alanda HDK'den tanıdığımız, alanlarda bir arada olduğumuz arkadaşlarımızla birlikte HDK'nin önümüzdeki dönemde yapacağı ve yapması gereken çalışmalar hakkında sohbet ettik. Mitingin cumartesi günü olması sebebiye çalışan ortaklarımızı kortejimize katamasa da çalışmalarına aktif bir şekilde katılmamızönemliydi.

"KAYYUMA GEÇİT YOK!" DEMEK İÇİN 29 HAZİRAN'DA KARTAL'DAYIZ!

AKP-MHP hükümeti, kente doldurduğu binlerce asker ve polise oy kullandırarak alamadığı Hakkari Belediyesini, geçiş döneminde olduğu gibi kayyum atarak gasp etti. Hakkari Belediyesi'ni Rıfkan Mehmet Süddik Akay tutuklandı.

Seçimlerin hemen ardından Van Büyükşehir Belediyesi'ne Cümhur İttifakı'nın kayyum atama girişimi, Türkiye ve Kürdistan'da sokaklara döken emekçilerin karşı koymasıyla pöskürtüldü. Bugün ne hükümet, din Van'da yapamadığını Hakkari'de yapma peşinde.

Bu planı bozmanın yolu, Van'ın yolunu izlemekten geçer.

Bu planı bozmanın yolu, bir emekçi ve ezilenlerin eylemli mücadelesinden geçer.

Bu planı bozmanın yolu, 15-16 Haziran'dan, Gezi'den, Kobane'den geçer.

"KAYYUMA GEÇİT YOK!" DEMEK İÇİN 29 HAZİRAN'DA KARTAL'DAYIZ!

Hep birlikte "Kayyum Defol!" demek için her akşam saat 20.00'da Şişhane Meydanı'nda gerçekleştiren nöbete katıldık.

Kürtlere, Alevilere, kadınlara, emekçilere saldıran hükümetin karşısına dikilmek için,

Kürt halkının sınırlı demokratik haklarını gasp eden hükümete karşı demokrasi mücadelesini yükseltmek için,

"Emeğimiz ve Özgürlüğümüz için Kayyumlara Geçit Vermeyeceğiz" diye daha güçlü bir şekilde haykarmak için,

29 Haziran Cumartesi günü saat 19.00'da Kartal Meydanı'nda İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri'nin mitinginde buluşalım!

HDK - MAYISTA YAŞAM KOOPERATİFİ

EMEĞİNİN TARAFINDAYIZ KAMPANYASINDAN ZİYARET

İstanbul'da Emekçinin Tarafındayız kampanyasının İstanbul Büyükşehir Belediyesi bağımsız başkan adayı, aynı zamanda da kooperatifimizin ortağı olan Tunahan Dursun 25 Ocak'ta 1 Mayıs Mahallesi şubemizi, 3 Şubat'ta ise Tarlabası şubemizi ziyaret etti.

Tunahan, emekçilerin bağımsız mücadelesini yükseltmenin ilk adımının düzenli partilerinden kopmak olduğunu belirtti. Adaylığının, Mayısta Yaşam'ın emekçiler arasında dayanışma ve mücadele faaliyetinin amacına hizmet ettiğini vurguladı.

GÜLİSTAN DOKU FUTBOL TURNUVASI

DEM Parti Gençlik Meclisi'nin her yıl düzenlediği futbol turnuvası, bu yıl Gülistan Doku'ya ithaf edildi. Mayısta Yaşam Tarlabası, Okmeydanı ve Gülsuyu şubeleri takımlarıyla biz de turnuvaya dahil olduk.

BİZ KİMİZ?

Adımız Mayıs'ta Yaşam... 2002 yılında 1 Mayıs Mahallesi'nde kurulduk ama çalışmalarımıza 1999'da "Eğitim için Dayanışma" diyerek başladık.

Kooperatifiz... Ortaokul, lise ve üniversiteye hazırlık öğrencileri, sınava hazırlanan işsizler, liseyi dışarıdan bitirmek, okuma yazma öğrenmek isteyenler, göçmen emekçilerin çocukları ile el ele verdik. Emekçi çocuklarının eğitimi için yürütülen dayanışma faaliyetimize bugüne kadar bini aşkın öğrenci katıldı. Ders verenlerin sayısı ise iki yüzü geçti.

İmece usulü... Mayıs'ta Yaşam'da ders alan da anlatan da kooperatifimizin ortağı. Sorumluluklarımızda da dertlerimizde de aynı hedeflerimizde olduğumuz gibi ortaklaşıyoruz. Ortaklarımızın aidatları ve dostlarımızın bağışları ile kitap, boya, kalem, su, çay, şeker gibi ihtiyaçlarımızı karşılıyoruz.

Varoşlarda çalışıyoruz... 1 Mayıs Mahallesi'nde, Tarlabası'nda, Gülsuyu'nda ve Okmeydanı'nda çalışmalarımıza devam ediyoruz.

El birliği yapıyoruz... Birlikte üniversite sınavlarına hazırlanıyoruz. Matematik, geometri, edebiyat çalışıyoruz. Göçmen emekçilerin çocuklarıyla Türkçe öğreniyoruz. Öğrenmek isteyenler soruyor, bildiklerini paylaşmak isteyenler anlatıyor. Mayıs'ta Yaşam'da emekçi çocukları üniversite sınavlarına hazırlanıyor. Ancak işleyişimiz dershanelere taban tabana zıt. Dershaneler, özel kurslar parası olmayanlara kapısını kapatıyor. "Altta kalanın canı çıksın!" mantığıyla işliyor. Oysa biz, rekabetin en çok emekçi çocuklarına vurduğunu savunuyoruz. Dayanışmayı temel alıyoruz.

Ayrıcalık istemiyoruz... Niyetimiz onların yerine geçmek, patronlarla işçilerin yerini değiştirmek değil. Bunun mümkün olmadığını zaten biliyoruz.

Amacımız dayanışmayı arttırmak... Eğitim sistemi sınavlarla emekçiler arasındaki rekabeti artırıyor. Biz sınavlara birlikte hazırlanıp emekçiler arasındaki güven ilişkilerini pekiştirmek istiyoruz.

Amacımız birliği sağlamak... Emekçileri bölen bu eğitim sistemine karşı biz ayrıcalıklı olanlar ayrıcalıklarını paylaşsınlar diye uğraşıyoruz.

Tüm çalışanlar öğrenim hakkına kavuşsun istiyoruz. Bu yüzden hep birlikte sınavlara hazırlansak da bugünkü eğitim kurumlarına ve sınav sistemlerine karşıyız. Sınavlar kalsın, bütün emekçiler istediği okula gitsin istiyoruz. Bu nedenle sınavların en bilineni YKS'yi karşıımıza alıyoruz.

Tüm okuyanlar iş bulsun istiyoruz. Okumanın bir ayrıcalık olmaması için okuyanların da çalışması gerekir. Tüm öğrencilerin çalışma hakkını savunuyoruz. "Öğrenciye iş, çalışana öğrenim hakkı" mücadelesi veriyoruz.

Amacımıza mücadeleyle ulaşacağımızın bilincindeyiz. Bu yüzden emekçilerin ve ezilenlerin her türlü hak arama mücadelesinde onlarla yan yana durmaya özen gösteriyoruz.

Mayıs'ta Yaşam... Ayların en güzelinin, en anlamlısının adını verdik kendimize. El birliğini, emeği, dayanışmayı, mücadeleyi yaşatalım diye. Mayısın sözünü söylüyor, el ele, kol kola ileri diyoruz.

